

FUNKTORY

DEF. Funktorem kowariantnym z kategorii \mathcal{K} w kategorię \mathcal{L} nazywamy odwzorowanie $F: \mathcal{K} \rightarrow \mathcal{L}$ (wraz z odwzoraniem $F: \text{Ob}(\mathcal{K}) \rightarrow \text{Ob}(\mathcal{L})$) spełniające

$$(F1) \quad F(\text{id}_X) = \text{id}_{F(X)}, \quad \text{dla } X \in \text{Ob}(\mathcal{K}).$$

$$(F2) \quad F(f \circ g) = F(f) \circ F(g), \quad \text{dla } f, g \in \mathcal{K} \text{ takich, że } \text{dom}(f) = \text{cod}(g).$$

W szczególności, jeśli $f: X \rightarrow Y$ w \mathcal{K} , to $F(f): F(X) \rightarrow F(Y)$ w \mathcal{L} .

DEF. Funktorem kontrawariantnym z kategorii \mathcal{K} w kategorię \mathcal{L} nazywamy każdy funktor kowariantny z \mathcal{K} w \mathcal{L}^{op} .

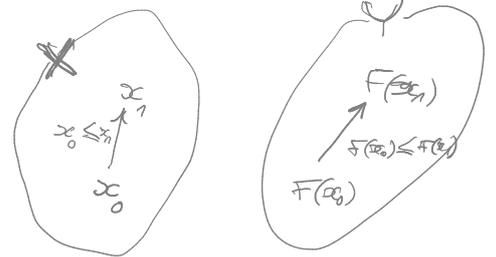
Tak więc, $F: \mathcal{K} \rightarrow \mathcal{L}$ jest funktorem kontrawariantnym, jeśli dla każdej strzałki $f: X \rightarrow Y$ w \mathcal{K} , $F(f): F(Y) \rightarrow F(X)$, $F(\text{id}_X) = \text{id}_{F(X)}$ oraz $F(f \circ g) = F(g) \circ F(f)$ dla $f, g \in \mathcal{K}$ takich, że $\text{dom}(f) = \text{cod}(g)$.

FAKT 1(1) Złożenie dwóch funktorów jest funktorem.

(2) Jeśli \mathcal{K} jest podkategorią kategorii \mathcal{L} , to odwzorowanie $F: \mathcal{K} \rightarrow \mathcal{L}$, dane wzorami $F(f) = f$, $F(X) = X$ dla $f \in \mathcal{K}$, $X \in \text{Ob}(\mathcal{K})$, jest funktorem kowariantnym.

PRZYKŁAD 1 Niech (X, \leq_X) , (Y, \leq_Y) będą zbiorami (quasi-)uporzadkowymi, traktowanymi jako kategorie. Wówczas $F: X \rightarrow Y$ jest funktorem kowariantnym \Leftrightarrow

$$\forall x_0, x_1 \in X \quad (x_0 \leq_X x_1 \Rightarrow F(x_0) \leq_Y F(x_1)).$$

Z kolei $F: X \rightarrow Y$ jest funktorem kontrawariantnym

$$\Leftrightarrow \forall x_0, x_1 \in X \quad (x_0 \leq_X x_1 \Rightarrow F(x_0) \geq_Y F(x_1)).$$

PRZYKŁAD 2 Niech $(A, \cdot, 1)$, $(B, *, e)$ będą monoidami. Wówczas funktorem kowariantnym z A do B jest homomorfizm monoidów, tzn. odwzorowanie $F: A \rightarrow B$ spełniające

$$(1) \quad F(1) = e,$$

$$(2) \quad F(a_1 \cdot a_2) = F(a_1) * F(a_2).$$

$F: A \rightarrow B$ jest funktorem kontrawariantnym, jeśli

$$(1) \quad F(1) = e,$$

$$(2) \quad F(a_1 \cdot a_2) = F(a_2) * F(a_1).$$

PRZYKŁAD 3 Niech $M = (M, \cdot, 1)$ będzie monoidem, traktowanym jako kategoria.

Wówczas $M^{op} = (M, \overset{\sim}{\cdot}, 1)$, gdzie $\overset{\sim}{\cdot}$ jest zdefiniowana wzorem

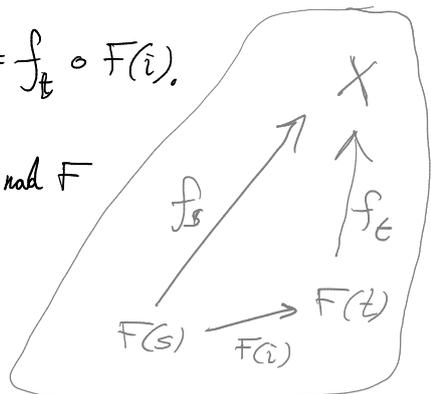
$$x \overset{\sim}{\cdot} y := y \cdot x \quad \text{dla } x, y \in M.$$

KOGRANICE

DEF. Niech \mathcal{S} będzie kategorią małą, tzn. $Ob(\mathcal{S})$ jest zbiorem. Niech $F: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{K}$ będzie funktorem kowariantnym. Kostozkiem nad F nazywamy parę $(X, \{f_s\}_{s \in Ob(\mathcal{S})})$, gdzie

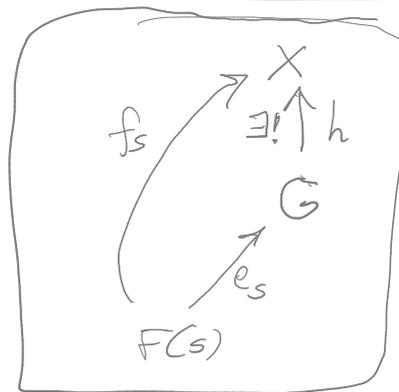
(KS0) $X \in Ob(\mathcal{K}), f_s: F(s) \rightarrow X$ w \mathcal{K} ,

(KS1) $\forall s, t \in Ob(\mathcal{S}) \forall i: s \rightarrow t$ w $\mathcal{S}, f_s = f_t \circ F(i)$.

Kogranicą funktora F nazywamy kostozek $(G, \{e_s\}_{s \in Ob(\mathcal{S})})$ nad F taki, że dla każdego kostozka $(X, \{f_s\}_{s \in Ob(\mathcal{S})})$ nad F istnieje dokładnie jedna strzałka $h: G \rightarrow X$ w \mathcal{K} spełniająca

(KG) $\forall s \in Ob(\mathcal{S}) f_s = h \circ e_s$.

PRZYKŁAD 4 Niech \mathcal{S} będzie kategorią ztożoną z dwóch obiektów $0, 1$ z jedydnymi strzałkami id_0, id_1 .

Niech $F: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{Set}$ będzie funktorem, gdzie \mathcal{Set} oznacza kategorię zbiorów.

Czym jest kogranica funktora F ?

Dla ułatwienia założymy, że

$$F(0) \cap F(1) = \emptyset.$$

Niech $G = F(0) \cup F(1)$, niech

$e_i: F(i) \rightarrow G$ będą tożsamościami ($i=0,1$).

$$e_i(x) = x \text{ dla } x \in F(i).$$

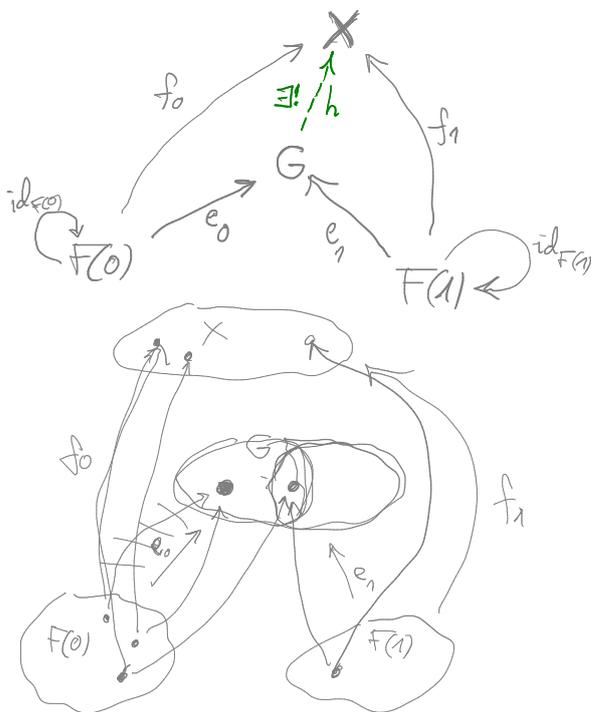
Ustalmy kostozek $(X, \{f_0, f_1\})$ nad F .

Żądajmy, że $h: G \rightarrow X$ spełnia (KG), czyli

$$h \circ e_0 = f_0, \quad h \circ e_1 = f_1.$$

To oznacza, że $h|_{F(0)} = f_0, h|_{F(1)} = f_1$.

Skoro $F(0) \cap F(1) = \emptyset$, powyższe warunki jednoznacznie definiują odwzoranie h na $F(0) \cup F(1) = G$.

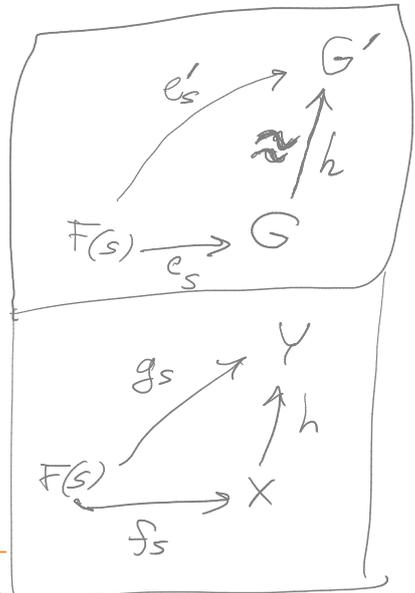

Taki więc $(G, \{e_0, e_1\})$ jest kognacją funktora F .

FAKT 2 Kognacja funktora $F: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{K}$ jest wyznaczona jednoznacznie z dokładnością do izomorfizmu. Dokładniej, jeśli $(G, \{e_s\}_{s \in \text{Ob}(\mathcal{S})})$, $(G', \{e'_s\}_{s \in \text{Ob}(\mathcal{S})})$ spełniają definicję kognacji, to istnieje dokładnie jeden izomorfizm $h: G \rightarrow G'$ taki, że

$$\forall s \in \text{Ob}(\mathcal{S}) \quad h \circ e_s = e'_s.$$

Dowód. Kształki nad F tworzą kategorię. Strzałki od $(X, \{f_s\}_{s \in \text{Ob}(\mathcal{S})})$ do $(Y, \{g_s\}_{s \in \text{Ob}(\mathcal{S})})$ jest strzałka $h \in \mathcal{K}(X, Y)$ spełniająca

$$\forall s \in \text{Ob}(\mathcal{S}) \quad h \circ f_s = g_s.$$

Stradaniem jest stradanie stratek w \mathcal{K} . Kognacja jest obiektem porządkowym kategorii kształków nad F . ■

DEF. Kategorię dyskretną nazywamy kategorię ^{małą} w której jedyne strzałki, to identyczności.

Taki więc kategorię dyskretną możemy utożsamiać z jej zbiorem obiektów.

Niech \mathcal{S} będzie kategorią dyskretną. Wówczas każde odwzorowanie

$F: \text{Ob}(\mathcal{S}) \rightarrow \text{Ob}(\mathcal{K})$ wyznacza funktor $F: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{K}$, który jest jednoznacznie kowariantny i kontrawariantny.

KOPRODUKT

DEF. Niech S będzie zbiorem niepustym, traktowanym jako kategorią dyskretną.

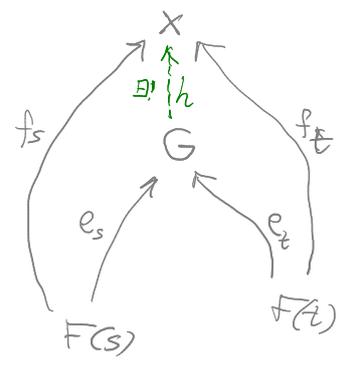
Niech \mathcal{K} będzie kategorią, $F: S \rightarrow \mathcal{K}$ funktorem, to znaczy mamy zadany rodzinę obiektów $\{F(s)\}_{s \in S}$. Kognację funktora F nazywamy koproduktem rodziny $\{F(s)\}_{s \in S}$.

PRZYKŁAD 5 W kategorii zbiorów koproduktami są sumy rozłączne.

Formalnie, niech $\{X_s\}_{s \in S}$ będzie rodziną zbiorów. Niech

$$G = \bigcup_{s \in S} (X_s \times \{s\}), \quad e_s: X_s \rightarrow G, \quad e_s(x) = (x, s).$$

Wówczas $(G, \{e_s\}_{s \in S})$ jest koproduktem rodziny $\{X_s\}_{s \in S}$.

ZADANIE 1 Jak wyglądają koprodukty w kategorii grup (grup abelowych)?

PRZYKŁAD 6 Niech (X, \leq) będzie zbiorem uporządkowanym, niech $\{a_s\}_{s \in S}$ będzie rodziną elementów zbioru X . Czy jest koprodukt?

Konstruacją nad X jest $(x, \{(a_s, x)\}_{s \in S})$, gdzie $a_s \leq x$ dla $s \in S$.
Tak więc, konstrukcja jest jednoznacznie wyznaczona przez element x taki, że $\forall s \in S (a_s \leq x)$.
Koprodukt jest wyznaczony przez element g taki, że
$$g = \sup \{a_s\}_{s \in S} \quad (\text{limes górny zbioru } \{a_s\}_{s \in S}).$$

ZADANIE 2 Czy są koprodukty w monoidach?

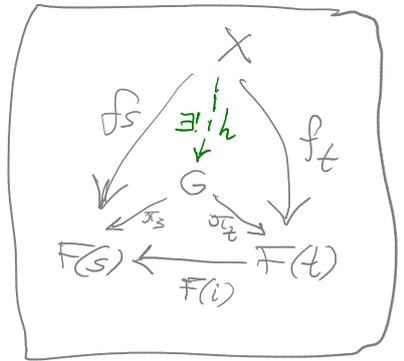
GRANICE

DEF. Niech \mathcal{S} będzie kategorią matry, niech $F: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{K}$ będzie funktorem kontrawariantnym. Stożkiem nad F nazywamy parę $(X, \{f_s\}_{s \in \text{Ob}(\mathcal{S})})$ spełniającą

$$(S0) \quad f_s: X \rightarrow F(s) \quad \text{dla każdego } s \in \text{Ob}(\mathcal{S}).$$

$$(S1) \quad f_s = F(i) \circ f_t \quad \text{dla każdej } i: s \rightarrow t \text{ w } \mathcal{S}.$$

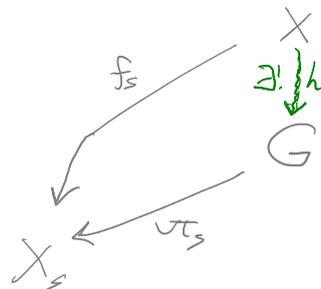
Granica funktora F nazywamy stożek $(G, \{\sigma_s\}_{s \in \text{Ob}(\mathcal{S})})$ taki, że dla każdego stożka $(X, \{f_s\}_{s \in \text{Ob}(\mathcal{S})})$ istnieje dokładnie jedna struktura $h: X \rightarrow G$ taka, że
$$(G) \quad \forall s \in \text{Ob}(\mathcal{S}) \quad f_s = \sigma_s \circ h.$$

FAKT 3 Granica funktora kontrawariantnego $F: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{K}$ jest kogranicą funktora kowariantnego $F: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{K}^{OP}$.

DEF. Niech \mathcal{S} będzie zbiorem niepełnym $\mathcal{S} = \{X_s\}_{s \in S}$ rodziny obiektów kategorii \mathcal{K} , traktowanego jako funktor z kategorii dyskretniej S w kategorię \mathcal{K} . Granicę funktora F nazywamy produktem rodziny $\{X_s\}_{s \in S}$ w kategorii \mathcal{K} .

$$\forall s \in S \quad (f_s = \sigma_s \circ h).$$

PRZYKŁAD 7 Produkty w kategorii zbiorów to iloczyny kartezjańskie.

Niech $\{X_s\}_{s \in S}$ będzie rodziną zbiorów. Przyjmijmy

$$P = \prod_{s \in S} X_s := \left\{ p \in \left(\bigcup_{s \in S} X_s \right)^S : \forall s \in S \ p(s) \in X_s \right\}$$

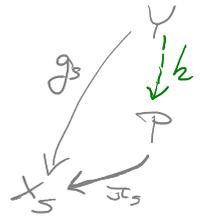
Niech $\pi_s: P \rightarrow X_s$ będzie odwzorowaniem kanonicznym, tzn. $\pi_s(p) = p(s)$, $p \in P$.

Wówczas $(P, \{\pi_s\}_{s \in S})$ jest produktem rodziny $\{X_s\}_{s \in S}$ w kategorii zbiorów.

Istotnie, ustalmy stózek $(Y, \{g_s\}_{s \in S})$, tzn. $g_s: Y \rightarrow X_s$ dla $s \in S$.

Poszukujemy (jedynego) odwzorowania $h: Y \rightarrow P$ spełniającego

$$\forall s \in S \ (\pi_s \circ h = g_s).$$

Imponujmy stąd $h(y)(s) = \pi_s(h(y)) = g_s(y)$.

To daje jednoznaczny wzór na odwzorowanie h .

$$A = \{a, b\}, \quad B = \{c, d, e\}$$

$$A \times B = \{(a, c), (a, d), (a, e), (b, c), (b, d), (b, e)\}$$

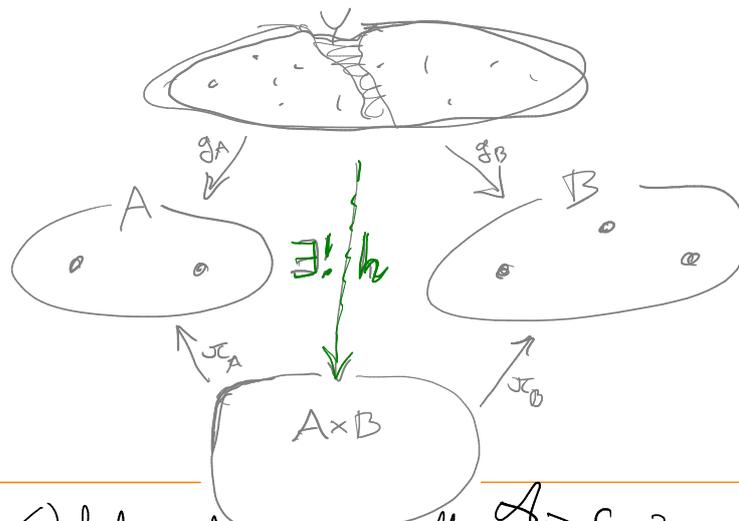
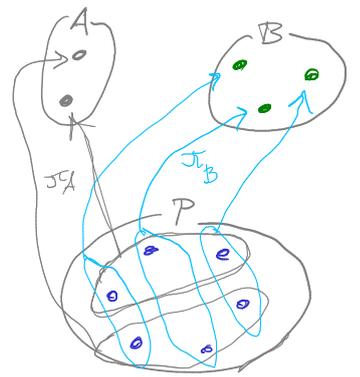
$$\pi_A: A \times B \rightarrow A,$$

$$\pi_B: A \times B \rightarrow B$$

$$\pi_A(x, y) = x$$

$$\pi_B(x, y) = y$$

Stózek granicy: $(A \times B, \{\pi_A, \pi_B\})$

PRZYKŁAD 8 Niech (X, \leq) będzie zbiorem uporządkowanym, $A = \{a_s\}_{s \in S} \subseteq X$.
 Wówczas produktem rodziny A jest

$$p = \inf \{a_s\}_{s \in S}.$$

NOTACJA Jeśli $\{X_s\}_{s \in S}$ jest rodziną obiektów kategorii \mathcal{K} , to jej produkt (o ile istnieje) oznaczamy zwykle $(\prod_{s \in S} X_s, \{\pi_s\})$, a strzałki $\pi_s: \prod_{t \in S} X_t \rightarrow X_s$ nazywamy rzutowaniami.

Współprodukt rodziny $\{X_s\}_{s \in S}$ oznaczamy $(\coprod_{s \in S} X_s, \{e_s\}_{s \in S})$ lub $(\bigoplus_{s \in S} X_s, \{e_s\}_{s \in S})$ przy czym $e_s: X_s \rightarrow \coprod_{t \in S} X_t$ ($e_s: X_s \rightarrow \bigoplus_{t \in S} X_t$) nazywamy osami włożeniami.

CIĄGI

DEF. Ciągami ^(prostym) w kategorii \mathcal{K} nazywamy dowolny funktor kowariantny ze zbioru liczb naturalnych $\mathbb{N} = \{0, 1, 2, \dots\}$ w \mathcal{K} , przy czym \mathbb{N} traktujemy jako kategorię uporządkowaną przez zwykły liniowy porządek.

Ciągiem odwrotnym w \mathcal{K} będziemy nazywać każdy funktor kontrawariantny z (\mathbb{N}, \leq) w \mathcal{K} .

Ciąg $F: \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{K}$ opisać się poprzez zdefiniowanie obiektów $F(n), n \in \mathbb{N}$ oraz strzałek $F(m, n): F(m) \rightarrow F(n)$, gdzie $m \leq n$. Spełnione muszą być warunki

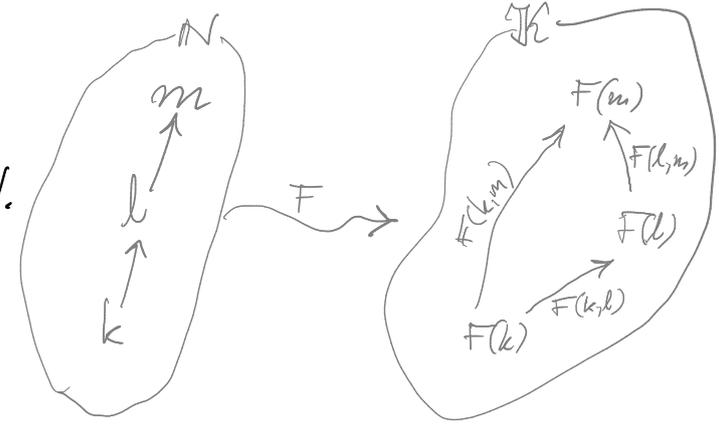
- (1) $F(m, m) = \text{id}_{F(m)}$
- (2) $k \leq l \leq m \implies F(k, m) = F(l, m) \circ F(k, l)$.

Tak naprawdę, ciąg $F: \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{K}$ można zdefiniować zadając obiekty $F(n), n \in \mathbb{N}$ oraz strzałki $F(n, n+1): F(n) \rightarrow F(n+1), n \in \mathbb{N}$. Wówczas definiujemy

$$F(n, n) := \text{id}_{F(n)}, \quad n \in \mathbb{N},$$

$$F(m, n) := F(n, n-1) \circ \dots \circ F(m, m+1)$$

dla $m < n$.

$$F(0) \xrightarrow{F(0,1)} F(1) \xrightarrow{F(1,2)} F(2) \xrightarrow{F(2,3)} \dots \xrightarrow{F(n-1,n)} F(n) \rightarrow \dots$$

Ciąg odwrotny $F: \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{K}$ definiuje się analogicznie, przy czym strzałki idą w drugą stronę.

$$F(0) \xleftarrow{F(0,1)} F(1) \xleftarrow{F(1,2)} F(2) \xleftarrow{\dots} \xleftarrow{F(n-1,n)} F(n) \xleftarrow{F(n,n+1)} F(n+1) \xleftarrow{\dots}$$

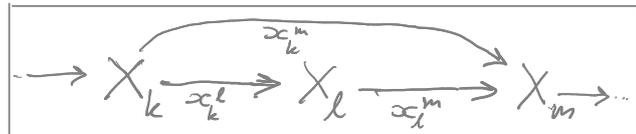
NOTACJA Ciąg w kategorii \mathcal{K} będziemy oznaczać \vec{x} (lub \vec{a}, \vec{v}, \dots),

przy czym $\vec{x}(n)$ będzie oznaczony X_n (lub A_n, V_n, \dots), zaś

$\vec{x}(m, n)$ będzie oznaczona α_m^n . Tak więc $\alpha_m^n: X_m \rightarrow X_n$ oraz

(1) $\alpha_n^n = \text{id}_{X_n}$ dla $n \in \mathbb{N}$.

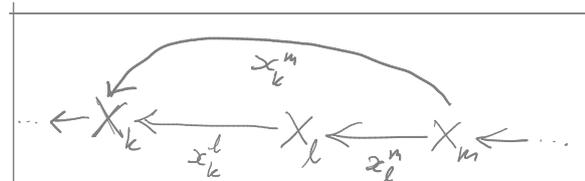
(2) $\alpha_k^m = \alpha_l^m \circ \alpha_k^l$ dla $k \leq l \leq m$.

Ciąg odwrotny w \mathcal{K} będziemy oznaczać \overleftarrow{x} , przy czym $X_n, \alpha_m^n: X_n \rightarrow X_m$ będą oznaczone to co poprzednio, z uwzględnieniem zmiany kierunku strzałek. Takie więc:

(1) $\alpha_n^n = \text{id}_{X_n}$ dla $n \in \mathbb{N}$.

(2) $\alpha_k^m = \alpha_k^l \circ \alpha_l^m$ dla $k \leq l \leq m$.

ZADANIE 3 Kiedy ciąg jest jednocześnie ciągiem odwrotnym?

$\vec{a}: \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{K}, A_n = A$ dla $n \in \mathbb{N}$

$\alpha_n^{n+1} = f_n, A \xrightarrow{f_0} A \xrightarrow{f_1} A \xrightarrow{f_2} \dots$

$\overleftarrow{a}: \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{K}, A_n = A$ dla $n \in \mathbb{N}$.

$\alpha_n^{n+1} = f_n, A \xleftarrow{f_0} A \xleftarrow{f_1} A \xleftarrow{f_2} \dots$

PRZYKŁAD 9 Niech $\{A_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ będzie łańcuchem zbiorów, tzn. $A_n \subseteq A_{n+1}$ dla $n \in \mathbb{N}$.

Wówczas mamy ciąg $\vec{a}: \mathbb{N} \rightarrow \text{Set}$, gdzie $\alpha_m^n: A_m \rightarrow A_n$ jest odwzorowaniem tożsamościowym, $\alpha_m^n(x) = x$ dla $x \in A_m$.

Czym jest kogranica ciągu \vec{a} ?

Niech $A_\infty = \bigcup_{n \in \mathbb{N}} A_n$,

wtedy $e_n: A_n \rightarrow A_\infty$ będzie tożsamościowe, $e_n(x) = x$.

Oczywiście $e_m = e_n \circ \alpha_m^n$ dla $m \leq n$.

Tak więc, $(A_\infty, \{e_n\}_{n \in \mathbb{N}})$ jest kofaktorem nad \vec{a} .

Ustalmy kofaktor $(X, \{f_n\}_{n \in \mathbb{N}})$ nad \vec{a} . To oznacza:

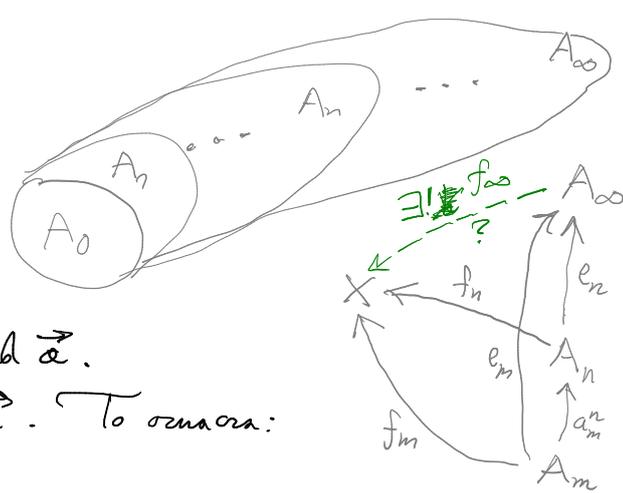
$(\forall m \leq n) f_n \circ \alpha_m^n = f_m$.

Innymi słowy $(\forall m \leq n) f_n|_{A_m} = f_m$.

Tak więc $f_\infty := \bigcup_{n \in \mathbb{N}} f_n: A_\infty \rightarrow X$. Jest to jednocześnie jedyna

możliwość na odwzorowanie $h: A_\infty \rightarrow X$ spełniające (KG), czyli

$\forall n \in \mathbb{N} (f_n = h \circ e_n)$.

PRZYKŁAD 10 Niech $\xi: \mathbb{N} \rightarrow \text{Set}$ będzie ciągiem odwrotnym.

Zdefiniujmy

$$X^\infty = \left\{ p \in \prod_{n \in \mathbb{N}} X_n : (\forall m \leq n) p(m) = x_m^n(p(n)) \right\}$$

Niech $\pi_n: X^\infty \rightarrow X_n$ będzie rzutowaniem kanonicznym, tzn. $\pi_n(p) = p(n)$.

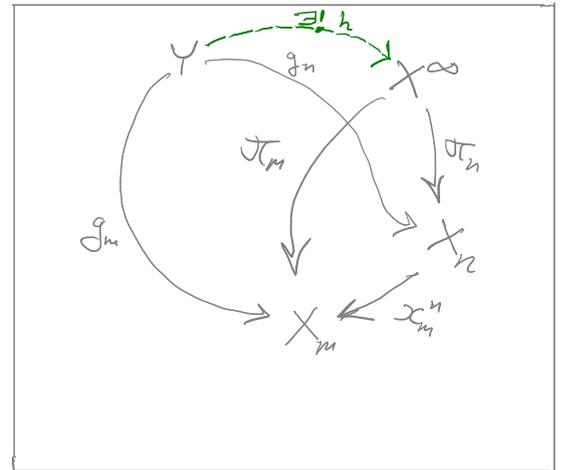
Wówczas $(X^\infty, \{\pi_n\}_{n \in \mathbb{N}})$ jest stożkiem nad ξ . Istotnie, dla $m \leq n$ mamy

$$(x_m^n \circ \pi_n)(p) = x_m^n(p(n)) = p(m).$$

Ustalmy stożek $(Y, \{g_n\}_{n \in \mathbb{N}})$ nad ξ .

Poszukujemy $h: Y \rightarrow X^\infty$ spełniającego

$$(\forall n \in \mathbb{N}) g_n = \pi_n \circ h.$$

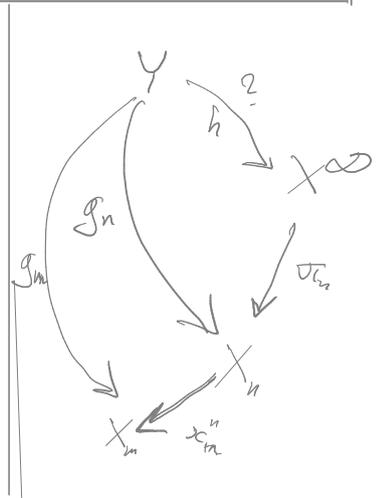
To oznacza $h(y)(n) = g_n(y)$. To jest jedyną możliwością na odzworowanie h . Mamy jednakże

$$(\forall n \in \mathbb{N}) \pi_n \circ h = g_n,$$

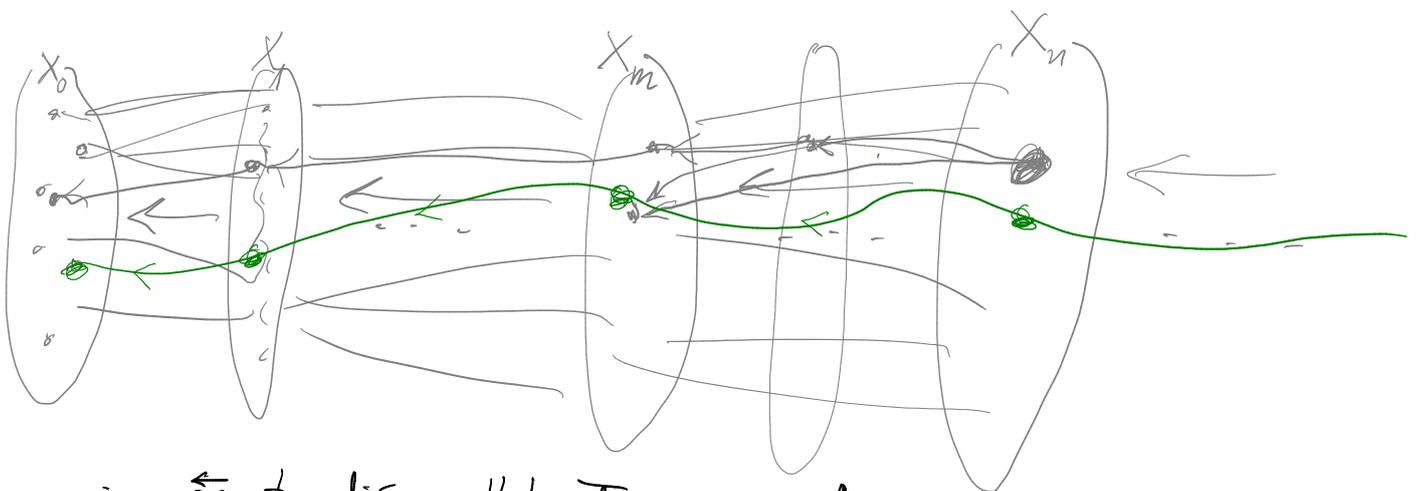
zatem pozostaje sprawdzić, że $h(y) \in X^\infty$ dla $y \in Y$.

Mamy

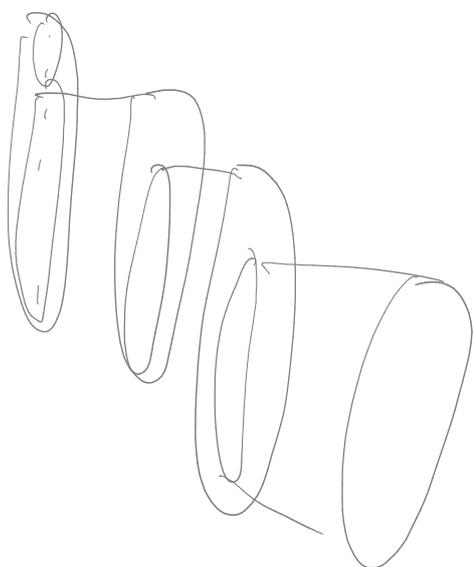
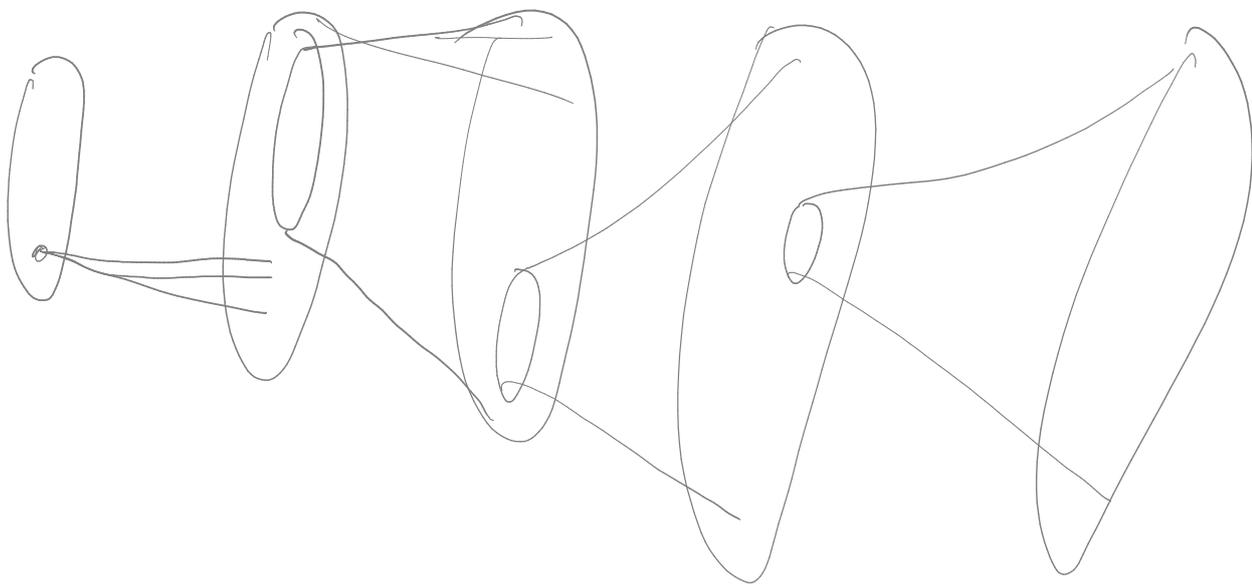
$$m < n \Rightarrow x_m^n(h(y)(n)) = x_m^n(g_n(y)) = g_m(y) = h(y)(m).$$

To pokazuje, że $h(y) \in X^\infty$.

Granica ciągu ξ to zbiór wszystkich gałęzi powyższego drzewa.

$$\mathbb{N} \xrightarrow{\alpha} \mathbb{N}$$

$$\alpha(n) = n+1$$

$$\mathbb{N} \xleftarrow{\alpha} \mathbb{N} \xleftarrow{\alpha} \mathbb{N} \xleftarrow{\alpha} \dots$$

Wzrostamy, że $p \in \mathbb{N}^{\mathbb{N}}$ spełnia $\alpha(p(n+1)) = p(n)$ dla $n \in \mathbb{N}$. Stąd $p(0) = \alpha(p(1)) = p(1)+1 = p(2)+2 = \dots = p(n)+n$, sprzeczność.

NOTACJA Granicę funktora kontrawariantnego $F: \mathcal{D} \rightarrow \mathcal{K}$ oznaczamy $\varprojlim F$.
 Granicę funktora $F: \mathcal{D} \rightarrow \mathcal{K}$ oznaczamy $\varinjlim F$.

ZADANIE 3 Kiedy ciąg jest jednocześnie odwrotny i prosty?

$\vec{x}: \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{K}$. Przyjmijmy, że \vec{x} jest też ciągiem odwrotnym.

$$(\forall k < l) \quad x_k^l : X_k \rightarrow X_l. \quad \text{Stąd } X_l = X_k.$$

$$\text{Dalej, } \left. \begin{aligned} k \leq l \leq n &\implies x_k^n = x_l^n \circ x_k^l \\ &\implies x_k^m = x_l^m \circ x_k^l \end{aligned} \right\} \implies x_k^l \circ x_l^m = x_l^m \circ x_k^l.$$

Stąd, obrazem \vec{x} jest monoid przemiennej $M \subseteq \text{End}(X)$, gdzie $X = \vec{x}(n)$ dla $n \in \mathbb{N}$.

PRZYKŁAD 11 Niech $M = (M, \cdot, 1)$ będzie monoidem.

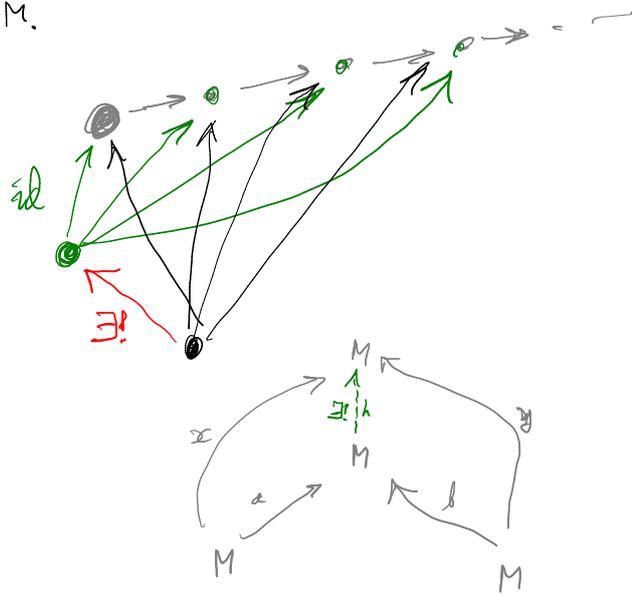
Mamy funktor $F: \{0, 1\} \rightarrow M$, $F(0) = F(1) = M$.

Kosztorek nad F to para $(a, b) \in M^2$.

(KG) mówi, że

$$\forall (x, y) \in M^2 \exists ! h \in M$$

$$x = h \circ a, \quad y = h \circ b.$$

PRZYKŁAD 12 Niech Ab oznacza kategorię grup przemiennych z homomorfizmami.

Ustalmy $A_0, A_1 \in Ob(Ab)$. Wówczas $(A_0 \times A_1, \{e_0, e_1\})$, gdzie

$$e_0(x) = (x, 0), \quad e_1(y) = (0, y), \quad x \in A_0, y \in A_1,$$

jest koproduktem $\{A_0, A_1\}$ w kategorii grup abelowych.

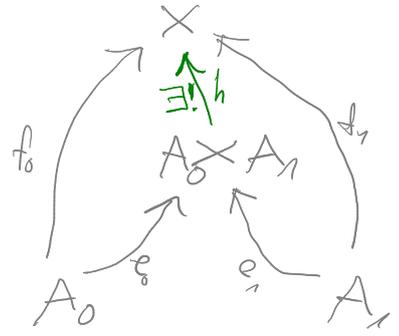
Istnieje, ustalony $(X, \{f_0, f_1\})$, kosztorek nad $\{0, 1\} \rightarrow \{A_0, A_1\}$.

Zdefiniujmy

$$h(a_0, a_1) = (f_0(a_0), f_1(a_1)).$$

Wówczas h spełnia

$$(\forall i \in \{0, 1\}) \quad f_i = h \circ e_i. \quad (*)$$

Z drugiej strony, jeśli h' spełnia $(*)$, to

$$h'(a_0, a_1) = h'(a_0, 0) + h'(0, a_1) = h'(e_0(a_0)) + h'(e_1(a_1)),$$

$$\text{zatem } h' = h.$$